

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף פ"ד למסקנא

הודעה מיוחדת: בגלל קשר הדברים, צירפנו בסיכום חלק מהמבואר בסוגית הגמרא בעמוד ב', יחד עם עמוד א'.

דף פ"ד ע"א – ע"ב

א. אמר לה הרי זה גיטך על מנת שתנשאי לפלוני: לא תנשא לפלוני, שמא יאמרו נשותיהם נותנים במתנה. ואם נשאת לא תצא, כי משום לעז בעלמא לא גזרו להוציאה. וגם לאחר לא תינשא, שמא לא יגרשנה ולא תוכל לינשא לפלוני, ונמצא שהיא אשת איש למפרע. ואם נשאת לאחר תצא, כדי שתוכל לקיים התנאי ולינשא לפלוני.

ב. אמר לה: הרי זה גיטך על מנת שתעלי לרקיע, על מנת שתרדי לתהום, על מנת שתבלעי קנה של ארבע אמות, על מנת שתביאי לי קנה בן מאה אמה, על מנת שתעברי את הים הגדול ברגליך. לתנא קמא, אינה מגורשת, שאינה יכולה לקיים את התנאי והגט בטל. לרבי יהודה בן תימא מגורשת, כי כל שהתנה מתחילתו תנאי שאי אפשר לקיימו בסופו, אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר. וכן הלכה.

ג. אמר לה: הרי זה גיטך על מנת שתאכלי בשר חזיר, או שתאכלי תרומה והיא זרה, או שתשתי יין והיא נזירה, לאבוי מגורשת (לרבי יהודה בן תימא), שלא תוכל לקיימו. לרבא התנאי קיים, שתוכל לאכול וללקות. ואין זה מתנה על מה שכתוב בתורה, שאם תרצה לא תאכל ולא תתגרש.

ד. אמר לה: הרי זה גיטך על מנת שתבעלי לפלוני, נבעלה הרי זה גט, לא נבעלה אינו גט, שתוכל לשחדו בממון וישאנה ויבעל אותה בהיתר. על מנת שתבעלי לאבא ולאביך, הרי זה גט, שאי אפשר לה לקיימו (גם לרבא), שגם אם תסכים לעבור עבירה, אביו ואביה לא יסכימו. על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך, אין חוששין שמא נבעלה להן, ומגורשת.

סיכומי הדינים העולים ממסגרת הגמרא בדף היומי

דף פ"ד ע"ב

א. אמר לה בשעת נתינה חוץ מפלוני, לחכמים שאינה מגורשת, יטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם. ולסוברים לענין מי שנתן גט ואמר לה כנסי שטר חוב, שיאמר לאחר נתינה 'הא גיטיך', יוכל לומר לאחר נתינה 'הרי את מותרת לכל אדם', ואין צריך ליטול ולחזור וליתן. וי"א שכאן צריך לחזור וליתן לדברי הכל, שבנתינה ראשונה כבר קנתו ליפסל בו לכהונה.

ב. כתב בתוך הגט 'הרי את מותרת חוץ לפלוני', הגט פסול אע"פ שחזר ומחקו.

ג. לא כתב כן בתוך הגט, אלא שצויה לעדים בעל פה לאחר שכבר כתבו את התורף, שיכתבוהו על דעת שתהא מותרת חוץ לפלוני, ובשעת נתינה אמר לה הרי את מותרת לכל אדם (ולא אמר חוץ), כשר. ואם צויה להם כן קודם כתיבת התורף, י"א שהוא פסול, וי"א שהוא כשר.

ד. לשיטת רבי: 'כל התנאים פוסלים בגט', שאם כתב תנאי כל שהוא בתוך הגט, פסול גם אם נתקיים התנאי, שמא יכתוב 'חוץ' שהוא שוור בגט. ולשיטת חכמים אם כתב 'חוץ' פסול, ואם כתב 'על מנת' כשר, שלא גזרו לפסול ב'על מנת' שמא יכתוב 'חוץ'.

יש מפרשים המחלוקת כשכתב 'על מנת' לפני התורף, אבל אם כתב 'על מנת' לאחר התורף, הכל מודים שהוא כשר, ואם כתב 'חוץ' פסול גם לאחר התורף. ויש מפרשים המחלוקת לאחר התורף, שרבי גזר שמא יכתוב גם לפני התורף, וחכמים לא גזרו. אבל לפני התורף, פסול לדברי הכל גם ב'על מנת' שמא יכתוב 'חוץ'.

למנוח

אומדן יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il